

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 ינואר 2020

תפ"ח 15-09-41219 מדינת ישראל נ' סלימאן(עציר) ואח'

כבוד ס. הנשיא השופטת אסתר הלמן – אב"ד

כבוד השופט אשר קולה

כבוד השופט דני צרפתי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אברהים בן תאופיק סלימאן ת.ז. 025780545
2. סאלח בן רשיד סלימאן ת.ז. 206144289 – נדון

הנאשמים

נוכחים:

בשם המאשימה - עו"ד יעל כ"ץ
בשם הנאשם מס' 1 – אין ייצוג
הנאשם מס' 1 – הובא [ע"י הליווי]
בשם משפחת הקורבן – עו"ד פהד שיח' מוחמד

גזר דין

בעניינו של הנאשם 1

ס. הנשיא, השופטת אסתר הלמן – אב"ד :

מבוא:

1. ביום 30.8.2015, בשעות הערב, צעד תאמר חגייר (להלן: "המנוח") סמוך לבית משפחתו בנצרת, יחד עם חברו מחמוד טחבש (להלן: "טחבש"). הנאשם, אשר חלף ברכב על פניהם, ירה לעברם מנשק שהיה בידו. כתוצאה מכך נהרג המנוח ונפצע טחבש. הנאשם, אשר חלף ברכב על פניהם, ירה לעברם מנשק שהיה בידו. כתוצאה מכך נהרג המנוח ונפצע טחבש.
2. בהכרעת דין שניתנה לאחר שמיעת ראיות, זוכה הנאשם, מחמת הספק, מעבירת הרצח שיוחסה לו בכתב האישום והורשע, תחת זאת בעבירת הריגה – עבירה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (לפי נוסחו בטרם תיקונו בתיקון 137).

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 ינואר 2020

תפ"ח 41219-09-15 מדינת ישראל נ' סלימאן(עציר) ואח'

- 1 כן הורשע הנאשם ביתר העבירות שיוחסו לו בכתב האישום : **חבלה בכוונה מחמירה** – עבירה
2 לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין, **יריות בשטח מגורים** – עבירה לפי סעיף 340א לחוק
3 העונשין, **עבירות בנשק** – עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, **אימים** – עבירה לפי
4 סעיף 192 לחוק העונשין, **תקיפה** – עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.
- 5
6 3. למען השלמת התמונה יצוין, כי סאלח וכנעאן הורשעו על פי הודאותיהם ובמסגרת הסדרי
7 טיעון במעורבותם בפרשה, כל אחד על פי חלקו, ועניינם הופרד מעניינו של הנאשם.
8 בגין חלקו בפרשה הורשע סאלח בעבירה של **מסייע לאחר מעשה** – עבירה לפי סעיף 260(א)
9 לחוק העונשין. בגזר דין מיום 27.12.2017, הושת על סאלח עונש מאסר בפועל השווה לתקופת
10 מעצרו מיום 3.9.2015 ומאסר מותנה.
- 11 כנעאן הורשע **בעבירות בנשק** – עבירה לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין ובעבירה של
12 **שיבוש מהלכי משפט** – עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין. בגזר הדין שניתן ביום 10.3.2016
13 (על ידי כב' השופט ע' עיילבוני), הושתו על כנעאן 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת
14 מעצרו, מאסר מותנה ותשלום קנס בסך 5,000 ₪, או 50 ימי מאסר תחתיו.
- 15
16 4. עוד יצוין, כי כפי העולה מהכרעת הדין, חלו שינויים רבים בייצוג הנאשם במהלך ניהול
17 ההליך, מקום בו הנאשם החליף את באי כוחו מספר פעמים. השתלשלות העניינים בהקשר
18 זה מפורטת בהרחבה בהכרעת הדין ואין אלא להפנות לאמור לשם. סיכומם של דברים,
19 הנאשם יוצג על ידי עו"ד איברהים סלימאן בעת מתן הכרעת הדין ובדין בו הגישו הצדדים
20 ראיותיהם לעונש והעידו הורי המנוח. אולם, במועד בישיבה בה נשמעו טיעוני הצדדים לעונש,
21 הודיע עו"ד סלימאן כי הוא שוקל להגיש בקשה להפסקת ייצוגו של הנאשם. בהמשך הוגשה
22 מטעמו בקשה להפסקת הייצוג, מהטעמים שפורטו בבקשה. נוכח נימוקי הבקשה, אישרנו
23 הפסקת ייצוג הנאשם על ידי עו"ד סלימאן וכן, הורינו בשנית על מינוי סניגור מטעם
24 הסניגוריה הציבורית לשם ייצוג הנאשם וזאת, חרף עמדת הנאשם ולפיה, הוא אינו מעוניין
25 בייצוג מטעמה. עם זאת, בהמשך, נוכח עמדת הסניגוריה הציבורית עקב חוסר שיתוף הפעולה
26 של הנאשם עמה, כמו גם נוכח עמדת הנאשם כפי שהובאה בפנינו, שוחררה אף הסניגוריה
27 הציבורית מייצוג הנאשם. סופו של יום, הנאשם לא היה מיוצג בידי עו"ד בעת שמיעת טיעוני
28 המאשימה לעונש והוא ביקש להסתפק בהגשת טיעונים בכתב. יש לציין כי הטיעונים לעונש
29 (סומנו ענ/2) הוכנו ונערכו על ידי עו"ד סלימאן, לאחר שקיבל לידיו את טיעוני המאשימה
30 והיה מודע לכל טיעוניה, ואלה הוגשו בהסכמתו, הגם שכבר לא ייצג את הנאשם בעת הגשתם.
- 31
32 5. בטרם נשמעו טיעוני הצדדים לעונש ולבקשת המאשימה, הורינו על הכנת תסקיר נפגעי
33 עבירה. תסקיר זה הונח בפנינו ולתוכנו נתייחס בהמשך.
- 34

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 ינואר 2020

תפ"ח 41219-09-15 מדינת ישראל נ' סלימאן(עציר) ואח'

עובדות כתב האישום בהן הורשע הנאשם, בהתאמה לקביעות הכרעת הדין:

6. מספר חודשים לפני הגשת כתב האישום, החזיקו הנאשם וכנעאן במספר כלי נשק (להלן: "כלי הנשק"), אותם הסתירו בחלקת אדמה הנמצאת בין ציפורי ובין נצרת, במקום המכונה בסאתין (בוסתנים). הנאשם וכנעאן החביאו את כלי הנשק בבור שחפרו באדמה, במועד ובמקום מדויקים שאינם ידועים למאשימה.
7. הנאשם וסאלח הינם בני משפחה ונמצאים בקשרי ידידות.
- מהא סלימאן (להלן: "מהא"), כבת 25, מאורסת למועאד חג'יר (להלן: "מועאד"), כבן 26, ושניהם גרים בשכונת ספאפרה. בתי משפחותיהם נמצאים במרחק דקות הליכה ספורות זה מזה.
- הנאשם הינו בן דוד של אביה של מהא ודודה מצד אמה. הנאשם מתגורר בבית הסמוך לבית מהא ומשפחתה (להלן: "הבית"), כך שהם חולקים חצר משותפת.
8. שבועות ספורים לפני הגשת כתב האישום ועל רקע חיכוכים שהתעוררו בין מהא ומשפחתה, מחד, לבין מועאד ומשפחתו, מאידך, גילה הנאשם את דעתו לפיה, מועאד איננו מתאים להינשא למהא והודיע על כך לבני משפחה שונים לרבות מהא ואביה. הנאשם אף ניסה בדרכים שונות להביא להפסקת האירוסין בין מהא למועאד ובין היתר אף אמר, כי יגרום למותו של מועאד ובני משפחה נוספים אם האירוסין לא יבוטלו. הנאשם אף יצר מתיחות אישית בינו לבין מועאד, שבאה לידי ביטוי, בין היתר, במבטים חשדניים ותוקפניים בין השניים.
9. ביום 29.8.2015, בשעות הערב, ישבו מהא ומועאד ברכב, בסמוך לביתה של מהא, לאחר ששבו מנסיעה הקשורה בארגון חתונתם הצפויה. הנאשם ניגש לרכב, תקף את מועאד בכך שהיכה אותו באגרוף בפניו, קילל אותו ואיים עליו כי יהרוג אותו באמצעות אקדח אותו החזיק בידו אותה העת.
10. למחרת היום, ביום 30.8.2015, בסמוך לשעה 19:00, הגיע מועאד בלוויית בני משפחה ואחרים לחצר הבית בשכונת ספאפרה, במטרה להשיב את כבודו, שנפגע באירוע יום קודם לכן. הרוחות התלהטו כאשר הנאשם ובני משפחתו יצאו אף הם לחצר. שכנים ובני משפחה הפרידו בין הנוכחים אשר היו על סף תגרת ידיים, ומועאד ומי שהגיעו עמו עזבו את חצר הבית והתרחקו מן המקום.

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 ינואר 2020

תפ"ח 15-09-41219 מדינת ישראל נ' סלימאן(עציר) ואח'

- 1 במהלך האירוע המתואר לעיל, הזעיק הנאשם טלפונית את סאלח וביקש ממנו שיגיע ברכב.
2 סאלח נענה לבקשה ויצא במהירות מביתו ברכב סובארו השייך לו (להלן: "הסובארו") ונהג
3 אותו לכיוון הבית, לשם הגיע בתוך דקות ספורות, עובר לשעה 15:19, מתוך מטרה לאסוף
4 את הנאשם ברכב.
5
6 משהגיע סאלח אל הכביש הסמוך לבית, שם המתין לו הנאשם, נכנס הנאשם לסובארו
7 והשניים נסעו מהמקום כשבידי הנאשם כלי נשק (להלן: "הנשק"). השניים המשיכו בסובארו
8 מרחק קצר נסיעה קצרה ופנו לכיוון שכונת כוכב הצפון ולאזור מגורי משפחת חגייר.
9
10 11. באותה העת, הגיעו תאמר חגייר ז"ל (להלן: "המנוח"), כבן 30 ואחיו של מועאד, וחברו
11 מחמוד טחבש (להלן: "טחבש"), בהליכה רגלית מאזור בית משפחת חגייר אל מעלה הרחוב
12 הסמוך לבית, ופנו חזרה לאזור בית חגייר.
13
14 כאשר פנו הנאשם וסאלח בסובארו לכיוון שכונת כוכב הצפון, בסמוך לשעה 15:19, זיהו את
15 המנוח ואת טחבש צועדים על הכביש בדרכם. סאלח נהג את הסובארו בסמוך למנוח ולטחבש,
16 הנאשם כיוון אליהם את הנשק שהיה בידו וירה עליהם מטווח של מטרים בודדים תוך כדי
17 נסיעה (להלן: "הירי"). המנוח וטחבש נפגעו מהירי והנאשם ראה זאת ושמע את צעקתו של
18 המנוח כתוצאה מהפגיעה. המנוח התמוטט על המדרכה במקום ואילו טחבש נמלט לחצר בית
19 סמוך.
20
21 12. הנאשם וסאלח המשיכו בנסיעה במורד הרחוב, חלפו על פני בית משפחת חגייר, שם ירה
22 הנאשם כשתיים-שלוש יריות באוויר וחלק מבני משפחת חגייר יצאו לרחוב. לאחר מכן ביצע
23 הרכב פניית פרסה, השניים סבו על עקבותיהם במעלה הרחוב ופנו באחת הפניות ימינה.
24
25 13. כתוצאה מהירי נפגע המנוח בבטנו, הקליע שנורה מהנשק פגע בעורק הכסל המשותף הימני
26 ומותו נגרם כתוצאה מהלם תת נפחי. כן נגרם לטחבש שפשוף שטחי בחלק העליון של ירך
27 שמאל.
28
29 **ראיות הצדדים לעונש:**
30
31 14. במסגרת ראיותיה לעונש, הגישה המאשימה את גיליון רישומו הפלילי של הנאשם (התקבל
32 וסומן עת/1).
33
34 כן העידו הורי המנוח. בני המשפחה תיארו את המנוח כאדם טוב, אשר עזר לסביבתו והביעו
35 את הכאב המר שהמיטו עליהם מעשיו של הנאשם, אשר ללא כל סיבה גרם למותו בנס. אביו
36 של המנוח, מר פארוק חגייר, תיאר את ההשלכות של אובדן הבן על מצבו, על מצבה של רעייתו

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 ינואר 2020

תפ"ח 41219-09-15 מדינת ישראל נ' סלימאן(עציר) ואח'

ועל המשפחה כולה. האב הבהיר, כי לא נערכה סולחה בין משפחתו לבין משפחת הנאשם וכי הוא איננו מעוניין בכל סולחה עם רוצחים. אמו של המנוח, הגב' עיטאף חגיר, העידה בבכי באשר למצבה הנפשי בעקבות מות בנה.

כן הוגשו תמונות המנוח, לבקשת משפחתו (התקבלו וסומנו עת/2).

15. במסגרת ראיותיו לעונש, הגיש ב"כ הנאשם דאז חוות דעת בנוגע למצבה הנפשי של אחותו של הנאשם (ענ/1). יוער, כי חוות הדעת הוגשה בהסכמת המאשימה ומבלי שעמדה על חקירת עורכה, אם כי המאשימה הבהירה כי היא מסתייגת מעדויות שמועה הנכללות בחוות הדעת, כפי המפורט בטיעוניה.

טיעוני המאשימה לעונש:

16. במסגרת טיעוניה לעונש בכתב (התקבלו וסומנו עת/3), טענה המאשימה, כי יש להוקיע את מעשי הנאשם, אשר ירה לעבר המנוח מספר יריות מנשק חם וקטלני, מטווח קצר ביותר, פגע בו וגרם למותו. זאת, שעה שאין לו כל סכסוך עמו, ללא התגרות מידית קודמת וללא סיבה הנראית לעין. המאשימה הדגישה את הערך העליון של קדושת חיי האדם, בהתאם לו יש לגזור את דינו של הנאשם. המאשימה הפנתה בהקשר זה לפסיקה רלוונטית וטענה, כי הדברים אמורים ביתר שאת בעת הזו, בה גואה האלימות ברחובות והשימוש בנשק חם, המוביל לשפיכות דמם של חפים מפשע, הפך לחזון נפרץ.

17. המאשימה הוסיפה וטענה, כי מגמת החמרת האכיפה והענישה בעבירות הנוגעות לשימוש בנשק בלתי חוקי, ובייחוד אלה הגורמות לנפגעים בנפש, אינה חדשה. אולם, דומה שהגיעו מים עד נפש והציבור אינו מוכן לסבול עוד את אובדן תחושת הביטחון האישי ואת ההפקרות ברחובות באזורים מסוימים. קריאה ציבורית זו, העולה בימים אלה, באה לידי ביטוי אף בפסיקת בית המשפט העליון, אליה הפנתה המאשימה.

18. לטענת המאשימה, נסיבות המקרה דנן הינן מסוג הנסיבות העומדות בבסיס מגמת החמרת הענישה בפסיקה. אילולא נגישותו של הנשק החם, לא היה מסתיים האירוע דנן בתוצאה הטרגית של אובדן חיים, על השלכותיה. אלא שהנאשם החזיק במספר כלי נשק ועל רקע אירוע של מה בכך בשל סכסוך עם אחי המנוח, הצטייד באחד מכלי הנשק בהם החזיק, ירה מטוח קרוב ביותר והרג את המנוח. כך, ברגע נמהר אחד, סתם הנאשם את הגולל על חיו, תכניותיו, שאיפותיו ועתידו של המנוח. בגין תוצאה נוראה זו והמעשים שהובילו אליה, יש למצות את הדין עם הנאשם.

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 ינואר 2020

תפ"ח 41219-09-15 מדינת ישראל נ' סלימאן(עציר) ואח'

19. לאור האמור, עתרה המאשימה להשית על הנאשם את העונש המקסימלי הקבוע בדין בגין
עבירת ההריגה, קרי, 20 שנות מאסר בפועל ועונשים נלווים. כן עתרה להשתת עונשים נוספים
בגין יתר העבירות בהן הורשע הנאשם. לטענתה, מכלול העבירות, המשקף את מכלול
התנהגותו האלימה והמסוכנת של הנאשם באירוע כולו, גדול מסך חלקיו, ויש לגזור על
הנאשם עונש הולם אשר ייתן לכך ביטוי.
20. המאשימה הזכירה, כי טענת ההגנה של הנאשם ולפיה, פעל מתוך יסוד נפשי של קלות דעת
נדחתה ונקבע, כי הוא פעל באדישות. מכאן, שאילו היה הנאשם מבצע את המעשים כיום,
לאחר כניסת תיקון 137 לחוק העונשין לתוקף, הרי שהיה מורשע בעבירת הרצח הבסיסית.
בהקשר זה הפנתה לקביעות הכרעת הדין. כן טענה, כי הנאשם אמנם זוכה מעבירת הרצח
והורשע בעבירת הריגה, אולם, נסיבות ביצוע עבירת ההריגה במקרה דנן, על רקע היסוד
הנפשי בו פעל הנאשם, מציבות את המעשים ברף הגבוה ביותר של עבירות ההריגה, על גבול
הרצח.
21. המאשימה הוסיפה, כי המחוקק הביע דעתו בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים באשר
לחומרה בה הוא רואה עבירות המתה שנעשו מתוך יסוד נפשי של אדישות. בהינתן דעת
המחוקק, הרואה בעבירת המתה באדישות, רצח שעונשו מאסר עולם כעונש ראוי, טענה
המאשימה, כי יש לגזור את עונשו של הנאשם בהתאם לעונש המקסימלי הקבוע בצד עבירת
ההריגה.
22. לאור האמור, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם את מלוא העונש הקבוע בצד עבירת
ההריגה, קרי, 20 שנות מאסר, בגין עבירת ההריגה וכן עונש נוסף בגין העבירות הנוספות בהן
הורשע הנאשם וזאת, על מנת לשקף את סלידת החברה ממעשים כאלו, את חשיבות חיי
האדם והמשמעות הניתנת לערך קדושת החיים בשיטת המשפט הישראלית ועל מנת לתת
מזור לכאבם של בני משפחת המנוח.
23. המאשימה עתרה עוד לקביעת שני מתחמי עונש שונים בגין מעשיו של הנאשם ולצבירתם זה
לזה, בהיותם אירועים נפרדים, מתוחמים בזמן ונפרדים במהותם. המתחם האחד, בגין
האירוע המרכזי, במהלכו גרם הנאשם למות המנוח, ביצע את עבירות הנשק ואת עבירות
החבלה בכוונה מחמירה, האיומים והתקיפה. המתחם השני, בגין עבירות החזקת הנשק
בחודשים שקדמו לאירוע.
- לגישת המאשימה, מתחם העונש ההולם עבור האירוע המרכזי נע בין 24 ל-28 שנות מאסר
בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למשפחות המנוח ולטחבש שנפגע מהירי.

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 ינואר 2020

תפ"ח 41219-09-15 מדינת ישראל נ' סלימאן(עציר) ואח'

- מתחם העונש ההולם עבור עבירות הנשק המוקדמות נע, לגישת המאשימה, בין 2 ל-4 שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס מרתיע.
24. המאשימה הדגישה, כי הערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע העבירות עניינו קדושת חיי האדם. לטענתה, הקלות הבלתי נסבלת בה נטל הנאשם את חיי המנוח מחייבת ענישה משמעותית, מרתיעה וכואבת, אשר תשקף היטב את ערכם של חיי האדם.
25. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות טענה המאשימה, כי הנאשם הוא המבצע העיקרי של העבירות. הוא זה שאחז בנשק וירה בו את הקליעים שגרמו למותו של המנוח ולפציעתו של טחבש והוא זה שיצר את הסכסוך עם מועאד, אחי המנוח והביא, בהתנהגותו, להסלמתו. הוא גם זה שהחזיק בנשק בלתי חוקי במשך חודשים לפני האירוע הוא זה שבחר לעשות בו שימוש. בשל כל אלה, מוטלת על הנאשם מלוא האחריות למעשים בהם הורשע.
- המאשימה הדגישה את הנזק שנגרם מביצוע העבירות והוא אובדן חיי אדם, נזק שאין חמור ממנו ואשר אינו ניתן לפיצוי ולתיקון. כן נגרמה פציעתו של אדם נוסף.
26. באשר לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות טענה המאשימה, כי הנאשם הגיע נסער ומצויד בנשק חם אל קרן הרחוב בה עמד המנוח ופגע במנוח ובחברו ללא סיבה ממשית. הנאשם היה מסוכסך עם אחי המנוח ולא עם המנוח עצמו, ולא קדמה לאירוע כל התגרות ספציפית מצד המנוח כלפי הנאשם. בנסיבות אלה, הרי שמות המנוח היה סתמי, מיותר ועל רקע סכסוך של מה בכך.
- עוד טענה המאשימה, כי העבירות בוצעו לאחר תכנון מוקדם, שעה שהנאשם הזעיק את חברו, הצטייד בנשק וירה במנוח. אף אם אין המדובר בתכנון ארוך טווח, הרי שמעשה מסוג זה מצריך תכנון כלשהו.
27. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות טענה המאשימה, כי עברו הפלילי של הנאשם כולל בחובו שתי הרשעות קודמות, האחת בעבירת תכנון ובניה והשנייה בעבירת גניבה.
- עוד ציינה, כי הנאשם ניהל את משפטו עד תום וכי לא התבקש בעניינו תסקיר מאת שירות המבחן, כך שלא הונח כל אפיק טיפולי בעניינו. כן הדגישה, כי במקרה דנן, אין דרך לתקן את תוצאות העבירות ואין דרך להשיב את המנוח לחיים. צוין, כי לא הושגה סולחה בין הנאשם לבין משפחת המנוח. המאשימה הוסיפה, כי שיקול חשוב נוסף בקביעת העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הינו שיקול הרתעת הרבים וביתר שאת, בעבירות בהן נעשה שימוש בנשק חם במסגרת סכסוכים במגזר הערבי.

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 ינואר 2020

תפ"ח 15-09-41219 מדינת ישראל נ' סלימאן(עציר) ואח'

28. לאור האמור, עתרה המאשימה למיקום העונש הראוי לנאשם ברף העליון של כל אחד משני מתחמי העונש ההולמים כפי הצעתה.

בנוסף עתרה לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי משמעותי למשפחת המנוח ולטחבש. בהקשר זה שבה וציינה, כי בין הנאשם לבין משפחת המנוח לא נחתם הסכם סולחה ולא שולם כל פיצוי בגין מעשי הנאשם. בנסיבות אלה עתרה לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי למשפחת המנוח בגובה המקסימלי הקבוע בחוק.

29. בהשלמת טיעוניה לעונש בדיון מיום 6.1.20 חזרה המאשימה על טיעוניה כפי טיעוניה בכתב ועתרה לחייב את הנאשם בפיצוי לבני משפחת המנוח בשיעור המקסימלי הקבוע בחוק – 258,000 ₪. המאשימה הדגישה בטיעוניה את האווירה הציבורית כיום על רקע הקריאה להילחם בנגע האמל"ח הבלתי חוקי, בעיקר במגזר הערבי, ועתרה להחמיר בעונשו של הנאשם, בטענה כי אילולא היה נשק זמין לנאשם, אירוע זה לא נגמר כפי שנגמר. הנאשם החזיק במשך חודשים מספר כלי נשק ללא סיבה ידועה והתוצאה הישירה של אותה פעולה היא הדרך שבה הסתיים האירוע. לאור המפורט, ביקשה באת כוח המאשימה להטיל על הנאשם עונש שיבטא צבירת שני המתחמים, אליהם עתרה.

טיעוני הנאשם לעונש:

30. כאמור, הנאשם לא היה מיוצג על ידי עו"ד בעת שמיעת טיעוני הצדדים לעונש. כטיעונים מטעמו ביקש הנאשם להסתפק בהגשת טיעונים בכתב אשר נערכו על ידי בא כוחו האחרון, עו"ד איברהים סלימאן.

31. לטענת הנאשם, המאשימה העמידה במרכז טיעוניה לעונש את עובדות כתב האישום תחת ממצאי הכרעת הדין ובכך, נתפסה לכלל טעות יסודית. יתרה מזו, טענות המאשימה עומדות בניגוד לממצאי הכרעת הדין. כך לדוגמא, הטענה לקשר בין הנשק שהוחזק ליד ציפורי לבין אירוע הירי לא הוכח ובהכרעת הדין לא נקבע כי יש קשר כזה. מעבר לכך, בהתאם להוראת סעיף 40(ג) לחוק העונשין, הרי שייקבע כי התקיימה נסיבה מחמירה הקשורה בביצוע העבירה רק אם זו הוכחה מעבר לספק סביר. במקרה דנן, הקשר בין החזקת הנשק לירי, כאמור, לא הוכח כלל. זאת ועוד, בניגוד לטענת המאשימה ולפיה, אירוע הירי התרחש בתום קטטה שהתנהלה בין הנאשם ומשפחתו לבין אחי המנוח וחלק מבני משפחתו, הרי שאין המדובר בקטטה, אלא בהתקפה מצד משפחת המנוח.

32. באשר לעמדת המאשימה בנוגע להשלכות שיש לתיקון 137 לחוק העונשין על עניינו של הנאשם, נטען, כי המאשימה מבקשת לעשות שימוש בתיקון 137, שאינו בבחינת דין מקל

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 ינואר 2020

תפ"ח 41219-09-15 מדינת ישראל נ' סלימאן(עציר) ואח'

- במקרה דנן, כשיקול לחומרה בגזירת העונש המוטל בגין עבירה שבוצעה טרם כניסת התיקון לחוק לתוקף. הוזכר, כי בהתאם להוראת סעיף 25(א) לתיקון 137, הרי שהוא יחול על עבירות שבוצעו מיום התחילה ואילך. עוד הפנה הנאשם להוראת סעיף 5(א) לחוק העונשין ולפיו, יחול החיקוק המקל עם העושה. מכאן, נטען, כי אין כל בסיס חוקי להחלת הוראות תיקון 137 על עבירות שבוצעו לפני יום התחילה, במישרין או בעקיפין, או כשיקול לחומרה לעניין העונש.
33. הנאשם ביקש לדחות את טענת המאשימה ולפיה, נסיבות ביצוע עבירת ההריגה במקרה דנן מלמדות על מעשים המצויים ברף הגבוה ביותר של עבירת ההריגה, על גבול הרצח. לטענתו, ממצאי הכרעת הדין מלמדים, כי האירוע מצוי על גבול עבירת ההמתה בקלות דעת.
34. בהתייחס לאמור בתסקיר נפגע העבירה נטען, כי בתסקיר נפל פגם חמור, שעה שתוארו במסגרתו, על סמך טענות שהעלה אבי המנוח, אירוע של זריקת רימון על דלת בית משפחת המנוח, אשר יוחס לנקמה מצד משפחת הנאשם בעקבות סירוב האב לעריכת סולחה. נטען, כי המחוקק לא העניק לעורכת התסקיר סמכות להביא במסגרתו אירועים או פרטים מעבר למצבו של נפגע העבירה ולנזק שנגרם לו כתוצאה מביצוע העבירה. צוין, כי משפחת הנאשם דוחה מכל וכל את טענות האב בהקשר זה.
35. לטענת הנאשם, העבירות בהן הוא הורשע מהוות "אירוע אחד", שכן, עסקינן בעבירה מרכזית אחת ובמספר עבירות נלוות, אף אם לא מתקיים ביניהן מבחן הקשר ההדוק. העבירות הנלוות נבלעות בעבירה המרכזית בה הורשע הנאשם, היא עבירת ההריגה.
36. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נטען, כי לא קדם להן כל תכנון. בנסיבות העניין, קיומו של תכנון מוקדם אינו אפשרי, מקום בו הנאשם לא יכול היה לראות את המנוח ואת טחבש מהמקום בו עלה לרכב, והירי בוצע שניות בודדות לאחר שהרכב פנה שמאלה. לעומת זאת, להתקהלות בני משפחת המנוח וחבריו של מועאד ובהם טחבש, ליד בית הורי הנאשם, קדם תכנון ברור. הללו הגיעו לשם במטרה להחזיר את כבודו של מועאד כשהם חמושים בנשק קר בדמות אלות, גרזנים וחפצים נוספים, קיללו, צעקו, איימו וקראו לנאשם שהיה בתוך הבית לצאת לעברם.
37. באשר לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות, פירט הנאשם את האירועים שקדמו לירי. כך נטען, כי כעשרים איש, בני משפחת חג'יר וחבריו של מועאד ובהם טחבש, התקהלו ליד בית הוריו של הנאשם, במטרה לתקוף אותו, כשהם חמושים בנשק קר, כאמור, וקראו לנאשם לצאת מביתו. הנאשם, שחש מאוים, מפוחד ונתון במצוקה, נאלץ לברוח מבית הוריו והצטייד באקדח במטרה להגן על חייו. במצב דברים זה, יש להשקיף על מעשי הנאשם באספקלריה של הפחד, הלחץ והמצוקה בהם היה שרוי עקב התנהגות בני משפחת המנוח

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 ינואר 2020

תפ"ח 41219-09-15 מדינת ישראל נ' סלימאן(עציר) ואח'

- 1 וחבריו של מועצאד. הודגש, כי עוצמת הפחד והמצוקה נגזרת הן מהמקום אליו הגיעו בני
2 משפחת המנוח וחבריהם במטרה לתקוף את הנאשם – בביתו, הן ממספר האנשים שהגיעו –
3 כעשרים איש, הן מהדרך בה הגיעו – כשהם חמושים בנשק קר ובידיהם אלות, גרזנים וחפצים
4 נוספים והן מהתנהגותם – בקללות, צעקות, איומים וקריאה לנאשם לצאת מביתו לעברם.
5
6 עוד נטען, כי הפחד, הלחץ והמצוקה בהם היה שרוי הנאשם, כאמור, פגעו ביכולת הנאשם
7 להימנע מהמעשים ובמידת שליטתו על מעשיו. בהתאם להוראת סעיף 40ט(ב) לחוק העונשין,
8 נסיבה זו מפחיתה מחומרת מעשה העבירה ומאשמו של הנאשם.
9
10 38. באשר למדיניות הענישה הנהוגה הפנה הנאשם למספר מקרים שנדונו בפסיקה, בהם הורשעו
11 נאשמים בעבירת הריגה, ולענישה שהושתה במסגרתם.
12
13 על סמך האמור, עתר לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 5 ל - 8 שנות מאסר לריצוי בפועל.
14
15 לטענת הנאשם, מתחמי העונש ההולמים להם עותרת המאשימה הינם מחמירים, מקום בו
16 במקרים אחרים אליהם הפנה, אשר נסיבותיהם חמורות בהרבה מנסיבות המקרה דנן, כך
17 לטענתו, הוטלו עונשי מאסר של 12 שנים בפועל. נטען, כי לא בכדי נמנעה המאשימה מלהפנות
18 בטיעוניה לפסיקה התומכת בעמדתה העונשית.
19
20 39. באשר לקביעת העונש הראוי בתוך מתחם העונש ההולם נטען, כי יש למקם את העונש הראוי
21 לנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם ולהשית עליו עונש של 5 שנות מאסר בפועל.
22
23 נטען, כי נגרם לנאשם עינוי דין, שעה שהואשם בעבירת רצח, זוכה ממנה והורשע בעבירת
24 הריגה. הודגש, כי מצב דברים זה שונה ממצב בו נאשם הואשם מלכתחילה בעבירת הריגה
25 והורשע בה. מעל ראשו של הנאשם ריחף במהלך בירור משפטו סיכון בהרשעה בעבירת רצח
26 אשר העונש הקבוע בצידה היה מאסר עולם חובה. עינוי דין זה מהווה נסיבה כבדת משקל
27 לקולה.
28
29 עוד לפי הנטען, הרשעותיו הקודמות של הנאשם הינן בעבירות שאינן רלוונטיות למקרה דנן
30 ואשר בוצעו לפני כעשרים שנה, כך שהתיישנו זה מכבר.
31
32 הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה במעשים ובכלל זה, החזקת הנשק והירי.
33
34 40. באשר לנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירות נטען, כי הנאשם איבד את ביתו הפרטי ואת
35 כספו. בנוסף, אחי הנאשם, שהתגורר בעת האירוע עם אשתו וילדיו בדירה באותו בניין
36 שהקים יחד עם הנאשם, נאלץ לעזוב את דירתו ולמכור את הבניין כולו, עקב איומים מצד

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 ינואר 2020

תפ"ח 15-09-41219 מדינת ישראל נ' סלימאן(עציר) ואח'

משפחת המנוח. זאת ועוד, כתוצאה מהתנהגות בני משפחת המנוח עובר לאירוע, נגרמה
לאחותו של הנאשם נכות פסיכיאטרית צמיתה בשיעור 25%, כפי העולה מחוות הדעת ענ/1.
עוד הודגש חלוף הזמן של ארבע שנים ושלושה חודשים מאז ביצוע העבירות. נוסף על כך,
הנאשם ומשפחתו ביקשו לערוך סולחה ולפצות את משפחת המנוח, אולם נתקלו בסירוב.

41. נטען, כי בשל התנהגות משפחת המנוח, כאמור, ובהינתן הנזקים שנגרמו לנאשם ולבני
משפחתו, כמפורט לעיל, הרי שאין מקום לפסיקת פיצויים לטובת משפחת המנוח. כך גם אין
מקום לפסיקת פיצוי לטובת טחבש, נוכח התנהגותו בהצטרפו לבני משפחת המנוח, ובשל
העובדה שלא נגרם לו כל נזק.

42. בדבריו הביע הנאשם חרטה על מות המנוח. לדבריו, בשל התנהלות משפחת המנוח, כמו גם
בשל התנהלותו, נחרבו בתי שתי המשפחות. בני משפחת המנוח איבדו את יקירם, בעוד הוא
עצמו איבד את ביתו ואת כספו, אביו נפטר והוא לא נכח בהלווייתו, אחיו מכר את ביתו
ואחותו חלתה. הנאשם הוסיף: "נכון שאני עדין חי, אבל בית נחרב. אני גם בן אדם מת
מבפנים". עוד טען הנאשם כי לאחר שניתנה הכרעת הדין בעניינו נקבע בין הצדדים תאריך
לעריכת סולחה, אולם משפחת המנוח הפרה את ההסכמות שהושגו.

תסקיר נפגעי עבירה:

43. תוכנו של התסקיר, במסגרתו מפורטת התמודדותם של בני משפחת המנוח עם מות יקירם,
לא יפורט בהרחבה מטעמי צנעת הפרט. עם זאת, נציין כי עולה מהתסקיר שהוריו האבלים
של המנוח חיים תחת צלם של אובדן הבן ואובדן המשפחה, כפי שבנו והכירו לאורך השנים.
לאובדן השלכות נרחבות וקשות על מישורי חייהם השונים ועל חי כל בני המשפחה. חיי
ההורים עצרו מלכת ביום מותו של בנם ובן רגע המשפחה, שהתאפיינה בשמחת חיים
וחיוניות, הפכה למשפחה עצובה, מכונסת בתוך עצמה, החיה בחוויה של כאב וחרדה.

44. עוד עולה מהתסקיר, כי המנוח היה מאורס וחנותו הייתה צפויה להתקיים כחודש לאחר
האירוע שבו נהרג, יחד עם חתונת אחיו מועאד. המעבר החד בין ההתרגשות של בני המשפחה
לקראת החתונה ה"כפולה" של המנוח ושל אחיו עם בחירות ליבם לבין האובדן הטרגי, נותר
צורב כפצע בהווה ובמרקם המשפחתי.

על פי המתואר בתסקיר, משפחת המנוח הפכה לשקטה ועצובה והיעדרו של המנוח במפגשים
המשפחתיים מורגש ונוכח. בני המשפחה כיום מחזקים ומוקירים את הקשרים בתוך
המשפחה, כשבמקביל, הם מצמצמים את הקשרים המשפחתיים מחוץ למשפחה.

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 ינואר 2020

תפ"ח 41219-09-15 מדינת ישראל נ' סלימאן(עציר) ואח'

45. נזק נוסף שנגרם למערכת המשפחתית כולה בא לידי ביטוי בתחושת חרדה האופפת את בני המשפחה מאז מות המנוח. נסיבות מותו הטראומטי באופן בלתי צפוי, בקרבה לבית, מידי הנאשם המתגורר באותו כפר, מותירות אותם בחוויה של חוסר שליטה בסיסית על חייהם ועל חיי יקיריהם. נראה, כי לצד ההתמודדות עם חסרונם של המנוח, בני המשפחה סובלים מפגיעה משמעותית בתחושת הביטחון והמוגנות הבסיסית שלהם. במצב זה, בני המשפחה משקיעים משאבים נפשיים רבים בדאגה זה לזה, בניסיון לשמור האחד על השני ועל משפחתם מפני התפרקות או פגיעה נוספת, תוך פגיעה ביכולתם לחיות חיים מלאים ולהתנהל באופן ספונטני.
46. כן עולה מהתסקיר, כי אחד התחומים המעסיק רבות את הורי המנוח מאז מותו קשור למערכת המשפטית ודאגה לגבי העונש שיוטל על הנאשם. ההורים הביעו תסכול וחשש שמא בעקבות הכרעת הדין והרשעת הנאשם בהריגה ולא ברצח, הנאשם יידון לענישה לא חמורה דיה. תחום נזק נוסף המקשה על בני המשפחה לעבור תהליך של עיבוד אבל קשור לתפיסתם את מות המנוח כחסר סיבה ושרירותי, על לא עוול בכפו.
47. אמו של המנוח תיארה פגיעה ניכרת במצבה הנפשי והבריאותי מאז איבדה את בנה. לצד ההתמודדות עם האבל וחויית האובדן, האם מתמודדת במקביל עם תסמינים פוסט טראומטיים, אשר מחריפים את עוצמת המצוקה שהיא חשה ומותירים אותה מוחלשת וחסרה את הכוחות הנפשיים הנדרשים לעיבוד האובדן.
48. אף אביו של המנוח תיאר החמרה במצבו הבריאותי מאז מות המנוח. בתקופה הראשונה לאחר האירוע הטרגי היה נתון בחרדות רבות וסבל מקשיי שינה. ניכר, כי תחושת האשמה המקננת בו על כך שלא הצליח לשמור על בנו, מקשה עליו לעבור תהליך יעיל של עיבוד אבל, כאשר הוא מתעל את רגשותיו לעשייה, בין היתר על ידי מעורבות בהליך המשפטי והקפדה על הגעה לדיונים.
49. בתסקיר צוין, כי ההורים נעזרו בסיוע של גורמי טיפול בעמותה המלווה משפחות שכולות, הן במיצוי זכויותיהם והן בשיחות פרטניות, דבר שסייע להם לעבור את תקופת המשבר הראשונה.
50. לסיכום נכתב, כי כיום, בחלוף ארבע שנים ממות בנם, ההורים ממשיכים לחיות בצל האובדן, כאשר הכאב, החסר והחרדה הפכו למנת חלקם וצובעים את הווייתם. המוות הפתאומי, האלים, וחסר המשמעות הותיר את הורי המנוח חסרי אונים אל מול היעדר המשמעות. מרכיבים אלה יוצרים תמונה מרכזית של אימה וחוסר שליטה בחייהם, מהדהדים בהם ללא הרף, משפיעים על חייהם ועל תפקודם ועל יכולתם להיות פנויים למשימות חיים אחרות

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 ינואר 2020

תפ"ח 41219-09-15 מדינת ישראל נ' סלימאן(עציר) ואח'

ובהן, פניות רגשית לילדיהם האחרים ולנכדיהם, עשייה והנאה. ההתמודדות עם האובדן
והדאגה לתוצאות ההליך המשפטי הפכו לציר מרכזי בחייהם ונראה שהן פוגעות בחוויה
הבסיסית של העצמי ומקשות על ויסות התחושות הקשות של אובדן הבן ונסיבות האובדן.
לאור תמונת הנזקים הקשה, כמתואר, הומלץ שכחלק מגזר הדין שיושת על הנאשם, יוטל גם
פיצוי כספי משמעותי לבני משפחת המנוח, כהכרה בסבל ובמכלול הנזקים שנגרמו להם.

דיון והכרעה:

51. על פי סעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, שמשמעו
קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג
ומידת העונש המוטל עליו.

52. גזירת עונשו של נאשם בגיר מחייבת קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעיקרון המנחה,
וקביעת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם. במקרים יוצאי דופן, ניתן לסטות מן המתחם
לקולא בהסתמך על שיקולי שיקום (סעיף 40ד' לחוק העונשין), או לחומרא, בשל שיקולי הגנה
על שלום הציבור (סעיף 40ה' לחוק העונשין).

53. כשמדובר במי שהורשע בריבוי עבירות, הליך גזירת הדין כולל שלושה שלבים. בשלב הראשון
על בית המשפט לקבוע בהתאם לסעיף 40ג' לחוק העונשין, האם עבירות אלה מהוות אירוע
אחד או כמה אירועים, על פי מבחן "הקשר ההדוק" שהתפתח בפסיקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר
נ. מדינת ישראל (29.10.2014) וכן ע"פ 1127/13 גברזאגי נ. מדינת ישראל (15.01.2014), ע"פ
4702/15 עביד נ. מדינת ישראל (20.04.2016) וע"פ 8479/16 פלוני נ' מדינת ישראל,
(30.05.2018)). אם הגיע בית המשפט למסקנה כי מדובר בכמה עבירות המהוות אירוע אחד,
יקבע מתחם עונש הולם לאירוע כולו ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע. אם
הגיע בית המשפט למסקנה כי יש לקבוע מספר מתחמים הוא רשאי לגזור עונש נפרד או כולל
עבור כל האירועים.

בענייננו, כתב האישום כולל שני אירועים, שלא קיים ביניהם קשר הדוק, המצדיק קביעת
מתחם אחד. בכל הנוגע לעבירה של נשיאה והובלת נשק, זו מתייחסת לאירועים של הסתרת
הנשק בציפורי. לא הוכח ולא נקבע כי קיים קשר בין הסתרת הנשק בציפורי חודשים ספורים
לפני האירועים שהביאו למותו של המנוח ולפציעתו של טחבש. לפיכך, מדובר ב"אירוע" נפרד
לצורך קביעת מתחמי הענישה שאין בינו לבין האירועים החמורים שקרו חודשים לאחריו
קשר ענייני הדוק.

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 ינואר 2020

תפ"ח 15-09-41219 מדינת ישראל נ' סלימאן(עציר) ואח'

54. את מתחם העונש ההולם יש לקבוע על פי אמות המידה שנקבעו בסעיף 40ג' לחוק העונשין, שהן הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כפי המפורט בסעיף 40ט' לחוק העונשין. את העונש המתאים לנאשם גוזר בית המשפט בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40יא' לחוק העונשין.

קביעת מתחם העונש ההולם:

55. מתחם העונש ההולם נקבע על פי הערך החברתי המוגן באמצעות העבירה ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

56. בכל הנוגע לערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם ולמידת הפגיעה בהם אין צורך להכביר מילים. נטילת חיי אדם פוגעת בערכים החברתיים החשובים מכל שעניינם קדושת חיי אדם ושלמות הגוף. אלה הערכים הבסיסיים ביותר של חברה מוסרית אשר יש להוקיע כל פגיעה בהם ולגנותה. בהקשר זה יפים הדברים שנקבעו בע"פ 9369/07 מיקל נ' מדינת ישראל (4.6.2009), וכדלקמן:

"קדושת חיי אדם היא ערך עליון. היא נובעת מערכי יסוד אנושיים, היא נובעת מן הערכים שבבסיסה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית; היא עוגנה בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו, הקובע (סעיף 1) כי "זכויות היסוד של האדם בישראל מושגות על ההכרה בערך האדם, בקדושת חיו...". והאוסר (סעיף 2) על פגיעה "בחיי, בגופו או בכבודו של אדם באשר הוא אדם".

לדידנו, יש ליתן משקל לקדושת חיי אדם במובנם בערכי מדינת ישראל ובעולם ערכים אוניברסלי – "שופך דם האדם דמו יישפך, כי בצלם אלהים ברא את האדם" (בראשית, ט', ו')."

כן ראו הדברים שנקבעו בע"פ 7637/05 יוסף נ' מדינת ישראל (5.7.2007), וכדלקמן:

"לקדושת חיי האדם, מטבעה, שמור מקום בשורה הראשונה של ערכי כל חברה אנושית, וישראל בכלל זה; שאם אין חיים, חברה מניין. קיפוד חיי אדם מחייב מאסר לשנים ארוכות [...]"

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 ינואר 2020

תפ"ח 15-09-41219 מדינת ישראל נ' סלימאן(עציר) ואח'

57. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מעבירות האלימות שביצע הנאשם הינם, הגנה על שלמות גופו של אדם, כבודו, פרטיותו, שלוות נפשו, בטחונו וכן השמירה על בטחון ושלוש הציבור.

הצורך של בתי המשפט להחמיר עם נאשמים שהורשעו בעבירות אלימות נובע הן מהדאגה לשלמות גופו של כל אדם באשר הוא אדם והן מהצורך לשמור על שלמות החברה כולה ובטחונה. ראו בהקשר זה ע"פ 5576/10 פלוני נ' מדינת ישראל (14.4.2011), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. מצווים אנו ליתן ידנו למלחמה העיקשת בתופעת הבריונות שפשטה בארצנו, וידע כל מי שנוטל לעצמו את החרות לנהוג באלימות, כי הוא עלול לשלם על כך בחרותו."

באשר לעבירת האיומים, הרי שבמעשיו עשה הנאשם כדי לפגוע באינטרס החברתי המוגן שעניינו, הגנה על שלוות נפשו של הפרט מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף שמוגן אף הוא בעבירה זו עניינו, חופש הפעולה והבחירה של הפרט.

58. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מעבירת נשיאת והובלת הנשק שביצע הנאשם הינם, שלום וביטחון הציבור וכן הסדר הציבורי.

אשר לעבירות שעניינן נשיאה והובלת נשק, יפים הדברים שנאמרו בע"פ 5717/14 מדינת ישראל נ' גדבאן (2.12.14) וכדלקמן:

"חומרתן של החזקת ונשיאת נשק ללא היתר כדין אינה תחומה אך לעבירות עצמן ולהיותן מנוגדות לחוק החרות. לא אחת, עבירות אלה מובילות – ולמצער רב החשש שיובילו – לעבירות נוספות של שימוש בנשק תוך פגיעה בזולת."

בביצוע עבירת הירי בשטח מגורים פגע הנאשם בערך החברתי המוגן שעניינו שלום הציבור וביטחונו.

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 ינואר 2020

תפ"ח 15-09-41219 מדינת ישראל נ' סלימאן(עציר) ואח'

59. במעשי הנאשם, נוכח טיבם, מהותם, אופיים ותוצאותיהם, יש כדי לפגוע באופן משמעותי, מוחשי וממשי בערכים החברתיים המוגנים עליהם הצבענו לעיל.

60. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, יש להתייחס בפרט לנסיבות הבאות:

- התכנון שקדם לביצוע העבירות - ראוי לציין, כי מעשיו של הנאשם אינם פרי תכנון מוקדם, במשמעותו המובהקת של זה. אולם, לא ניתן להתעלם מאופן השתלשלות האירועים, כמו גם מהעובדה שהנאשם היה מצויד באקדח, הגם שלדבריו עשה כן מתוך חשש לחייו ולביטחונו ולא על מנת לפגוע. כך גם אין להתעלם מכך שלאחר שירה לעבר המנוח וטחבש, המשיכו הנאשם וסלאח בנסיעתם ברכב והנאשם הוסיף וירה באוויר ליד בית משפחת חג'יר, בכך סיכן את ביטחונם של האנשים שהיו בסביבתו.

- הנאשם ירה מספר יריות לעבר המנוח וחברו טחבש, מטווח קצר ומתוך רכב נוסע. הנאשם לא ארב לשניים, אלא נתקל בהם באקראי במהלך נסיעתו, בשעה שפסעו לאורך הכביש, ואז ירה לעברם. הוא גם ירה מספר יריות באוויר בהמשך הנסיעה, בסמוך לבית משפחת מועאד, כאשר בני משפחת מועאד יצאו לרחוב על מנת לברר מה פשר היריות ששמעו. בהקשר זה, לא נסתרה טענתו, כי ביקש לחלץ את עצמו ולהתרחק מן המקום, לאחר שהתקהלו אנשים שחסמו את הדרך, והרכב בו נסע נאלץ לבצע פניית פרסה.

- קודם לאירועי הירי הללו, נהג הנאשם באלימות כלפי מועאד ואיים עליו לפגוע בו במספר הזדמנויות.

- במסגרת הכרעת הדין נדחתה טענת ההגנה כי החוק החדש (תיקון 137 לחוק העונשין), הוא בבחינת דין מקל. נקבע כי הנאשם ביצע את עבירת ההריגה באדישות ולא בקלות דעת, ובהתאם לחוק לאחר תיקונו, המתה באדישות (ללא נסיבות מחמירות), מובילה להרשעה בעבירת הרצח הבסיסית. אין בכך כמובן להביא להחמרה בשיקולי הענישה של הנאשם, שהחוק החדש איננו חל עליו, משנקבע כי איננו מקל עימו.

- אשר לנזק שנגרם כתוצאה ממעשי הנאשם, הרי שזה מצוי במדרג הגבוה ביותר של החומרה. לא זו בלבד שקופחו חייו של המנוח, אדם צעיר שעתידו היה לפניו, אלא שהנאשם המיט במעשיו אסון על משפחת המנוח כולה. השלכות האסון על הורי המנוח ובני משפחתו פורטו בהרחבה בתסקיר נפגעי העבירה, אליו התייחסנו לעיל ובדבריהם הכואבים של ההורים בפנינו.

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 ינואר 2020

תפ"ח 15-09-41219 מדינת ישראל נ' סלימאן(עציר) ואח'

1 עוד גרם הנאשם במעשיו לנזק גופני לטחבש, אשר נגרם לו שפשוף שטחי בחלק העליון
2 של ירך שמאל.

3
4 הנזק שעלול היה להיגרם ממעשיו של הנאשם אף יכול היה להיות חמור יותר. זאת בשם
5 לב לעובדה שהנאשם ירה לעבר המנוח וטחבש מנשק חם, מתוך רכב נוסע והוסיף וירה
6 מהנשק באוויר באזור מגורים ובקרבת אנשים אשר היו עלולים להיפגע מהירי.
7

8
9 • אשר לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות, הרי שבעובדות כתב האישום מתואר
10 הרקע למעשים הנעוץ בסכסוך בין הנאשם לבין אחי המנוח ומשפחתו על רקע אירופי
11 מועאד לבת משפחתו של הנאשם. בהקשר זה, יש לראות בחומרה את העובדה כי הנאשם
12 ראה לנכון להביע עמדה בכל הנוגע לאירופיה של מאהא, להתנגד להם ולפעול לביטולם,
13 על אף שהוריה ברכו עליהם. בכך גדע את חלומם של בני הזוג להקים משפחה ולחיות
14 באושר.

15
16 • לא נעלמו מעינינו טענות הנאשם בכל הנוגע לסיבות שהניעו אותו להצטייד באקדח ולעזוב
17 במהירות את בית הוריו. מהעדויות שבאו בפנינו במהלך שמיעת הראיות עלה, כי זמן
18 קצר עובר לירי, התקהלו מועאד וחבורתו מול בית הוריו של הנאשם, שם התגורר באותה
19 עת, כשהם אוחזים מקלות ואלות, מתוך כוונה לתקוף אותו ולהשיב את כבודו האבוד של
20 מועאד, עד כי הנאשם נאלץ לברוח מן המקום.

21
22 יחד עם זאת, לנאשם לא נשקפה סכנה מוחשית כאשר החליט לירות לעבר המנוח וחברו,
23 ולא הייתה כל מניעה שימשיך בנסיעה ויתרחק ממשפחתו של מועאד וחבריו, גם אם חש
24 מאוים מפניהם.

25
26 • עוד יש לזכור כי לנאשם לא היה כל סכסוך ישיר עם המנוח, ולמנוח לא היה כל קשר
27 לאירופים שקדמו לירי. נוסף על האמור, הירי לעבר המנוח וטחבש בוצע לאחר שהנאשם
28 ובני משפחת המנוח עזבו את מקום התגרה ומבלי שקדמה לירי כל התגרות מצד המנוח.
29
30 בהקשר זה יש לדחות את טענת ההגנה כביכול ישנן נסיבות המפחיתות את מידת אשמו
31 של הנאשם, בגדר סעיף 40ט(א)(7) לחוק העונשין, שעניינה:

32
33 **"יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על**
34 **מעשהו, לרבות עקב התגרות של נפגע העבירה".**
35

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 ינואר 2020

תפ"ח 41219-09-15 מדינת ישראל נ' סלימאן(עציר) ואח'

למעשה העבירה לא קדמה כל התגרות של הנפגעים. גם אם נאמר כי סמיכות הזמנים בין ההתקהלות של מועמד וחבריו (ביניהם טחבש), סביב ביתו של הנאשם, לבין הירי הייתה כזו שניתן לראות בה התגרות, הרי אין כל סיבה לקבוע שיכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה או מידת השליטה שלו על מעשהו הושפעו כתוצאה מהתגרות זו.

• בכל הנוגע לעבירה של נשיאת הנשק והובלתו, יש לציין כי מדובר היה במספר כלי נשק. לא ברור מה סוגם והייתה התקופה שבה הוחזקו לאחר שהוסתרו שם.

61. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות שביצע הנאשם מדגימה מנעד רחב של עונשים, המשתנה בהתאם לנסיבות הספציפיות של כל מקרה ומקרה. כל אחד מן הצדדים הפנה לפסיקה, ממנה ביקש לשאוב את המתווה בו ילך בית המשפט.

נטילת חייו של קורבן חף מפשע בכוונה היא מהעבירות החמורות ביותר בספר החוקים ותוצאתה המתבקשת והמתחייבת היא שלילת חירותו של מבצע העבירה לתקופה ממושכת. בעניין זה ראו הדברים שנקבעו בע"פ 4419/95 חדד נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 752, וכדלקמן:

"השמירה על קדושת החיים - לרבות קביעתה של קדושה זו בהכרת הכול - היא העומדת בראש תכליות הענישה במקום שמדובר בנטילת חיי אדם, ועל בית המשפט לשוות זאת לנגד עיניו בגזירתו את הדין בעבירות רצח והריגה. לא בכדי הוצב הדיבור "לא תרצח" בראש הדיברות המבטאים את הכללים הבסיסיים של חיים בחברה מתוקנת, שאין לך מעשה נורא הימננו..."

כן ראו הדברים שנקבעו בע"פ 3545/18 קיקס נ' מדינת ישראל (24.2.2019), וכדלקמן:

"מנקודת מבט מוסרית ומשפטית יש לתת ביטוי לערך קדושת החיים, וזאת לא רק באמצעות הטלת איסור פלילי על פגיעה בערך זה, אלא גם בגזירת העונש המתאים. על העונש להיקבע מתוך ההבנה הבסיסית כי כל אדם הוא עולם ומלואו, ופגיעה בו היא, כשלעצמה, מעשה חמור מאין כמותו."

62. המאשימה הפנתה לפסיקה התומכת לגישתה בעמדתה העונשית:

כך הפנתה לע"פ 1288/14 חוסאם נ' מדינת ישראל (22.1.2014), שם נדון עניינו של מערער שהורשע על פי הודאתו בהריגה ובעבירות בנשק בצוותא. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם, כי

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 ינואר 2020

תפ"ח 15-09-41219 מדינת ישראל נ' סלימאן(עציר) ואח'

המשיבה תעתור לעונש של 23 שנות מאסר בפועל ואילו ההגנה תעתור לעונש של 18 שנות מאסר. באותו עניין, על רקע סכסוך, איים המערער לפגוע במנוח ובבני משפחה נוספים שלו. על רקע זה החליטו המערער, אחיו ואחיינו, לירות לעבר המנוח. השלושה הצטיידו בשני כלי נשק ויצאו לחפש אחר המנוח. הם ניהלו אחריו מרדף ברחובות הכפר, במהלכו ירו לעברו מספר כדורים. הם המשיכו לירות לעברו לפחות עוד 6 כדורים גם בהמשך הנסיעה, שמתוכם אחד הכדורים פגע בו וגרם למותו. על המערער, צעיר בן 20 ללא עבר פלילי, הושתו 20 שנות מאסר בפועל. ערעורו על חומרת עונשו נדחה.

המאשימה הפנתה גם לע"פ 109/10 עלי נ' מדינת ישראל (27.6.2011), שם נדון עניינם של שלושה מערערים שהורשעו על פי הודאתם בהריגה, חבלה בכוונה מחמירה, החזקת נשק, נשיאתו והובלתו וקשר לביצוע פשע. על רקע סכסוך ממושך בין משפחות יריבות, המערערים ואחר קשרו קשר לפגוע בבני משפחת המנוח. הם הצטיידו באקדחים ותחמושת וארבו לרכב בו נסעו המנוח ובניו. המערערים רדפו אחר הרכב תוך שהאחר יורה לעברו באקדח. הירי נמשך גם לאחר שרכבו של המנוח עצר. המנוח נפגע מארבעה קליעים שאחד מהם גרם למותו. בגדר הסדר הטיעון עתרה שם המאשימה להטיל עונשים של 19 שנות מאסר בפועל על כל אחד מן המערערים. בסופו של דבר, על שניים מהמערערים הושתו 18 שנות מאסר בפועל ואילו על השלישי הושתו 17 שנות מאסר בפועל. ערעורם על חומרת עונשם נדחה. בית המשפט העליון היה ער לכך שקדמה למעשיהם של המערערים התנהגות אלימה של בני המשפחה היריבה אך לא ראו בכך נימוק להקל עימם, בקבעו: "... במקום לנהוג ככל הבריות ולהמתין לחקירה של גורמי האכיפה, בחרו המערערים לעשות דין לעצמם. אין מדובר אפוא בהגנה עצמית או בתגובה ספונטאנית לאלימות שהמערערים היו עדים לה זה מקרוב, אלא מעשה שקדמו לו תכנון ומחשבה – לארוב לבני המשפחה היריבה ולירות לעברם במטרה לפגוע בהם. זו התנהגות מופקרת שגבתה את מחירה בחיי אדם, ועל כן היה מצווה בית המשפט המחוזי להגיב עליה בחומרה יתירה."

עוד הפנתה המאשימה לתפ"ח 10-07-25253 מדינת ישראל נ' מחאגנה (30.5.2011), שם הורשע הנאשם על פי הודאתו בהריגה, חבלה בכוונה מחמירה, עבירות בנשק ושיבוש הליכי משפט. הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון שכלל הסכמה עונשית, לפיה בגין עבירת ההריגה תעתור המאשימה לעונש של 20 שנות מאסר בפועל ואילו ההגנה תעתור לעונש של 18 שנות מאסר בפועל, להן יתווסף במצטבר או בחופף עונש מאסר בפועל נוסף בגין העבירות הנוספות. באותו עניין, בעקבות סכסוך בין הנאשם לבין המנוח פרצה ביניהם קטטה. כעבור מספר דקות שב הנאשם למקום הקטטה, שלף אקדח וירה שני כדורים לעבר פלג גופו העליון של המנוח. כדור נוסף נורה לעבר חברו של המנוח, אך זה לא נפגע מהירי. על הנאשם הושתו, סה"כ, 20 שנות מאסר בפועל (18 שנים מתוכם בגין עבירת ההריגה).

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 ינואר 2020

תפ"ח 15-09-41219 מדינת ישראל נ' סלימאן(עציר) ואח'

בתפ"ח 12-05-8398 **מדינת ישראל נ' אבו מוך** (17.9.2013), הורשע הנאשם על פי הודאתו בהריגה, חבלה בכוונה מחמירה ועבירות בנשק. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם, כי המאשימה תעתור לעונש של 24 שנות מאסר בפועל ואילו ההגנה תעתור לעונש של 17 שנות מאסר בפועל. הנאשם החליט יחד עם אחר לפגוע במנוח, לאחר שזה נהג ברכבו בפראות והשמיע מוזיקה בקול רם. הנאשם והאחר תיאמו פגישה עם המנוח והנאשם הצטייד באקדח ללא ידיעת האחר. במקום המפגש פרצה קטטה בין המנוח לבין האחר, במהלכה הכה הנאשם בחוזקה בראשו של המנוח באמצעות קת האקדח ולאחר מכן ירה קליע אחד שחדר לראשו וגרם למותו. בגזר הדין הושתו על הנאשם 20 שנות מאסר בפועל.

עוד הפנתה המאשימה לתפ"ח 15-05-29738 **מדינת ישראל נ' הייב** (22.3.2017), שם הורשע אחד הנאשמים על פי הודאתו בהריגה, קשירת קשר לביצוע פשע ועבירות בנשק. אותו נאשם ארב למנוח, שנהג במשאית, ירה לכיוונו שתי יריות ונמלט מהמקום. אחד מהקליעים פגע בצווארו של המנוח. על הנאשם הושתו, בהתאם להסכמות הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, 18 שנות מאסר בפועל.

63. אומר כבר עתה כי פסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה עוסקים במקרים בהם הנסיבות היו חמורות יותר מאלה בהן עסקינן. כך למשל, בשל כך שבחלקם מדובר במי שארבו ותכננו לפגוע בקורבנותיהם.

64. הנאשם הפנה, מצדו, לגזרי דין בהם הוטלו עונשים קלים יותר.

כך הפנה לע"פ 5011/98 **הריש נ' מדינת ישראל** (8.2.1999), שם נדון עניינו של מערער שהורשע בעבירת הריגה והושתו עליו, בין היתר, 9 שנות מאסר בפועל. המערער הביא למותו של המנוח במכות שהיכה בו באמצעות לוח עץ במהלכה של תגרה המונית בין שתי משפחות. בבית המשפט העליון נקבע, כי בגזר הדין לא ניתן ביטוי מלא לכך שהתגרה נפתחה על ידי בני משפחת המנוח וכי בבסיס מעשי המערער עמדה סערת רגשות קשה שהוציאה אותו משיווי משקלו. בנסיבות אלה, עונשו של המערער הופחת והועמד על 6 שנות מאסר בפועל.

כן הפנה לע"פ 4191/05 **אלטגאוז נ' מדינת ישראל** (25.10.2006), שם נדון עניינו של מערער שהורשע בעבירת הריגה והושתו עליו, בין היתר, 16 שנות מאסר בפועל. המערער היה מאבטח בבית הספר ומתוקף תפקידו החזיק באקדח. המנוח, שהיה טכנאי מזגנים, נכנס לשטח בית הספר לצורך תיקון תקלה וסירב להזדהות. בנסיבות אלה, ירה המערער במנוח שתי יריות, האחת בחזהו והשנייה בראשו. בית המשפט העליון קבע, כי יש להבין את התנהגות המערער באירוע בפרספקטיבה של הלחץ, המצוקה והפחד בהם היה שרוי, דבר המצדיק הקלה

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 ינואר 2020

תפ"ח 41219-09-15 מדינת ישראל נ' סלימאן(עציר) ואח'

משמעותית בעונשו. לאור זאת, עונשו של המערער הופחת והועמד על 5 שנות מאסר בפועל. יוער, כי במקרה זה, הירי בוצע תוך כדי הסיטואציה, בה חשב המערער כי מדובר במחבל. עוד הפנה לע"פ 1354/13 קסיס נ' מדינת ישראל (23.10.2014), שם נדון עניינו של מערער שהורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירת הריגה ואשר הושתו עליו, בין היתר, 12 שנות מאסר בפועל. המערער הגיע לביתו של המנוח, שלף אקדח ירה במנוח שלוש יריות ממרחק קצר, לעיני אשתו וילדיו. שתיים מהיריות פגעו ברגליו של המנוח והשלישית בבית החזה שלו. ערעורו על חומרת עונשו נדחה. הודאת המערער באה במסגרת הסדר טיעון שכלל תיקון כתב האישום (הפחתת סעיף האישום מרצח להריגה) והתחייבות המשיבה להגביל טיעוניה לעונש לארבע עשרה שנות מאסר בפועל. בעת שנדחה הערעור קבע בית המשפט קמא כי הסדר הטיעון נותן כבר ביטוי לשיקולים שעמדו לזכות הנאשם ולקשיים הראייתיים.

הנאשם הפנה גם לע"פ 10105/16 מיכאלשוילי נ' מדינת ישראל (13.11.18), שם נדון עניינו של מערער שהורשע בעבירת הריגה ובעבירות נשק (החזקת נשק ותחמושת) והושתו עליו, בין היתר, 12 שנות מאסר בפועל. המערער קבע עם בן דודו מפגש במקום מבודד, שם המערער או אחר, בנוכחות המערער, ירה במנוח שש יריות מטווח קצר בפלג גופו העליון. ערעורו על חומרת עונשו נדחה. דובר במקרה יוצא דופן בו נחלקו שלושת השופטים שישבו בדין בכל הנוגע לעונש הראוי למערער. זאת כיון שהמערער הורשע בביצוע העבירה בצוותא, כאשר נותר ספק האם המערער הוא אשר לחץ על ההדק וירה במנוח או שמא האחר, בנוכחות המערער, שעה שהמערער אדיש לתוצאה הקטלנית.

65. כפי שניתן לראות, הפסיקה אליה הפנה הנאשם עוסקת במקרים יוצאי דופן ואיננה משקפת את רף החומרה ההולם את המקרה שבפנינו.

66. מנעד הענישה בעבירות הריגה הוא רחב ומשתנה בעיקר על פי הנסיבות הספציפיות של האירוע שהביא למותו של הקורבן. בענייננו, עסקינן בנסיבות המצויות ברף החומרה הבינוני - גבוה, המציבות את המעשה בדרגה המתקרבת לרצח גם אם לא גובלת ברצח (ראו בהקשר זה פסק דינה של כב' השופטת ד. ברק - ארז בע"פ 4749/17 גניש נ' מדינת ישראל (30.08.2017) וכן ע"פ 10045/17 רבאייב נ' מדינת ישראל (24.12.2018), בו נקבע כי מתחם הענישה בעבירות הריגה שנסיונותיהן קרובות לרצח נע בין 12 ל- 20 שנות מאסר בפועל). זאת, בשל כך שהנאשם ירה לעבר המנוח וחברו מכלי נשק קטלני, ממרחק של מטרים ספורים, בעודו נוסע ברכב מספר יריות. בכך סיכן את חייו של כל מי שנמצא בקרבת מקום, גרם בפועל למותו של המנוח ופגע גם בטחבש, שעמד לצידו. נסיבות אלה צריכות להשתקף בקביעת מתחם העונש ההולם, ולהביא לקביעת מתחם מחמיר בהתאם לפסיקה דלעיל.

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 ינואר 2020

תפ"ח 41219-09-15 מדינת ישראל נ' סלימאן(עציר) ואח'

67. בכל הנוגע לעבירות הנשק, מדיניות הענישה היא מחמירה וקוראת להטלת ענישה מרתיעה וכואבת, אשר תשים קץ לתופעה המסוכנת והנפוצה של החזקת נשק בלתי חוקי, נשיאה והובלה שלו, הגובה חייהם של אזרחים תמימים. אך לאחרונה קבע בית המשפט העליון בע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' יונס סובח (05.11.2019) כי "שימוש בנשק חם ככלי ליישוב סכסוכים הפך לרעה חולה, וכמעשה של יום ביומו גובה חיי אדם ולעיתים אף את חייהם של חפים מפשע אשר כל חטאם היה כי התהלכו באותה עת ברחובה של עיר. בשנים האחרונות אף חלה עליה מתמדת במספר אירועי הירי המדווחים למשטרה ... על רקע המציאות אותה אנו חווים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים לקריאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשק – ולהחמרה במדיניות הענישה הנוהגת...

בהתאם לכך ולנוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה כלפי ביצוע עבירות החזקת נשק שלא כדין, ועל אחת כמה וכמה שימוש בנשק חם ופציעתם של קורבנות שונים עקב כך."

68. כפי שצוין לעיל, אין אינדיקציה בחומר הראיות כי אחד הנשקים שהוחזקו בציפורי שימש לביצוע הירי. אין בכך כדי להמעיט מן החומרה של עבירות הנשק שביצע הנאשם, אשר הסתיר, מספר חודשים לפני האירוע, מספר כלי נשק, יחד עם אחר, מבלי שהוברר מה הייתה הסיבה לכך ומה הייתה מטרתו של הנשק. יתרה מכך, העובדה שהנאשם הצטייד בנשק עובר לאירוע, מלמדת, כפי שטענה המאשימה, על זמינותו של הנשק הבלתי חוקי ועל התוצאות הקשות שעלולות להיות לנתון זה, סיכון שהתממש במקרה הנוכחי. משמע, התנהלותו של הנאשם באירוע הירי והעובדה שנשק חם וקטלני היה זמין ונגיש לו, היא דוגמא מוחשית לסיכון הנשקף מכך שנשק כזה מוחזק בצורה לא חוקית על ידי הציבור, ממנה ניתן ללמוד על הצורך להחמיר בעונשיהם של כל מי שידו שותפה לנגע זה.

69. בהקשר זה ראוי להפנות גם לע"פ 4345/18 אבו עמאר נ' מדינת ישראל (29.11.2018) שם נקבע כי עבירה של נשיאת נשק היא עבירה חמורה, ורמת הענישה שראוי לקבוע בגינה צריכה להיות מחמירה, נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו. לאור האמור, נדחה ערעורו של נאשם אשר נדון ל-20 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהורשע בנשיאה והובלה של נשק מאולתר מסוג "קרל גוסטב", טעון במחסנית מלאה בעשרה כדורים תואמים, כאשר הוא נוהג את רכבו במהירות ובחוסר זהירות. בית המשפט העליון קבע כי אין מקום להתערב במתחם שנקבע על ידי בית המשפט בגזר הדין, ואשר רצפתו הייתה 20 חודשי מאסר.

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 ינואר 2020

תפ"ח 41219-09-15 מדינת ישראל נ' סלימאן(עציר) ואח'

יש לציין כי נסיבות ביצוע העבירה בפסק דין אבו עמאר לעיל ובפסיקה שהובאה שם, הן
חמורות מאלו שביצע הנאשם. בכל הנוגע לאירועים הקשורים להסתרת הנשק בציפורי,
אמנם מדובר במספר כלי נשק, שסוגם וכמותם איננה ידועה, אך הובלתם ונשיאתם הייתה
לצורך הטמנתם והסתרתם.
70. כאמור לעיל, הנאשם הורשע במספר עבירות, שהן בבחינת שני אירועים נפרדים המחייבים
קביעת מתחם נפרד לעבירה של נשיאת והובלת הנשק, לצד מתחם הנוגע לעבירה ההריגה,
חבלה בכוונה מחמירה, ירי בשטח מגורים, תקיפה ואיומים.

לאור המפורט לעיל, אני סבורה כי בחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות
שביצע הנאשם ומידת הפגיעה בהם, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ומדיניות הענישה
הנהוגה, מתחם העונש ההולם בעבירה של נשיאה והובלת הנשק נע בין 16 חודשי מאסר
בפועל ל- 36 חודשי מאסר בפועל. אשר למתחם האירוע החמור יותר, שבמרכזו הריגתו של
המנוח, הרי בהינתן העובדה שמתחם זה מתייחס לא רק להריגה אלא גם לעבירות חמורות
נוספות, כמו גרימת חבלה חמורה לטחבש, כתוצאה מירי באיזור מגורים, מתחם
העונש ההולם נע בין 16 שנות מאסר בפועל לבין 24 שנות מאסר בפועל, בצירוף עונשים
נלווים.

העונש הראוי לנאשם:

71. קביעת עונשו של נאשם תיעשה בתוך המתחם, אלא אם כן ישנן נסיבות המצדיקות סטייה
ממנו. במקרה דנן, בהעדר נסיבות כאלה יש לגזור את העונש בתוך המתחם. העונש הראוי
לנאשם נקבע על פי הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

72. נסיבותיו האישיות של הנאשם נפרסו בפנינו רק מטיעונו לעונש ומחוות הדעת בנוגע למצבה
של אחותו, שכן לא נתבקש ולא נתקבל בעניינו תסקיר שירות המבחן. עניין לנו בנאשם אשר
הינו בגיר, יליד שנת 1973.

גיליון הרשעותיו הקודמות (ת/1) מלמד כי לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות. אף אחת
מהן איננה בעבירה אלימות. מדובר בהרשעה בגניבה (משנת 1998) ועבירות על חוק התכנון
והבניה (משנת 2004). קרי, עסקינן בעבירות ישנות, שחלפו שנים רבות מאז בוצעו. מאז לא
הסתבך הנאשם בפלילים עד למעורבותו בעבירות החמורות שבגינן הוגש כנגדו כתב האישום
הנוכחי.

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 ינואר 2020

תפ"ח 41219-09-15 מדינת ישראל נ' סלימאן(עציר) ואח'

73. הנאשם עמד על זכותו לנהל את משפטו עד תום, וניהל הליך ממושך, שבמהלכו היה עצור, ואשר התארך בשל כך שייצוגו הוחלף, לבקשתו, מספר פעמים. אף שהנאשם לא חסך שיפוטי ולא לקח אחריות למעשיו כבר בתחילת ההליך, עובדה זו איננה נזקפת כמובן לחובתו, מה גם שבסופו של דבר הוא זוכה מביצוע עבירה של רצח והורשע בהריגה. הנאשם אמנם לא קיבל אחריות למעשיו והודה בביצוע הירי לעבר המנוח וטחבש רק במסגרת עדותו הראשית, עם זאת בשלב זה הוא קיבל אחריות על הירי והביע צער על התוצאה הקשה שנגרמה כתוצאה מכך. הנאשם גם סיפר כי ביקש להגיע לסולחה עם משפחת המנוח. צעד זה לא יצא אל הפועל בשל התנגדות משפחת המנוח, כפי שהדבר עלה גם בעדותו של האב.
- יחד עם זאת, אינני סבורה שיש לקחת בגדר שיקולינו את הזמן שחלף מביצוע העבירה ועד היום. כפי שהובהר לעיל ופורט בהרחבה בהכרעת הדין, תרומתו של הנאשם להימשכות ההליך היא מכרעת והזמן הרב שחלף מאז בוצעו האירועים, לרבות עוגמת הנפש שנגרמה למשפחת הקורבן הינם באחריותו.
74. הנאשם הביע בדבריו חרטה על מות המנוח, במהלך המשפט גם נחשפנו לכך שבסמוך לאחר הירי הוא הביע בפני אחרים צער וכאב על מותו של טחבש. עם זאת, דבריו בפנינו התמקדו בסבל שנגרם לו ולמשפחתו כתוצאה מן ההליך.
75. עוד יובאו בחשבון נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, כפי שנפרשו בטיעוניו, כמו גם העולה מחוות הדעת ענ/1 באשר למצבה הנפשי של אחות הנאשם והרקע לו. במסגרת זאת, לא נעלמו מעינינו גם טיעוני הנאשם באשר להשלכות האירועים עליו ועל אחיו מבחינה כלכלית.
76. הנאשם לא עבר כל הליך טיפולי – שיקומי, כך שאין בפנינו כל אינדיקציה באשר לסיכויי שיקומו של הנאשם והחשש להישנות עבירות אלימות דומות, פרט לכך שבמהלך למעלה מעשרים השנים האחרונות לא הסתבך הנאשם בביצוע עבירות פליליות וניהל אורח חיים נורמטיבי.
77. בגדר השיקולים לקביעת העונש בתוך המתחם נכון לתת במקרים מסוג זה, שבהם נעשה שימוש בנשק, כל שכן נשק חם, לפתרון סכסוכים, לשיקולי הרתעה. דווקא בשל נפוצותה של התופעה, על בתי המשפט להעביר מסר חד משמעי המתבטא בענישה מחמירה.
78. לאור המפורט לעיל, אני סבורה כי נכון יהא למקם את עונשו של הנאשם בצידו בינוני נמוך של המתחם אולם לא בתחתיתו.

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 ינואר 2020

תפ"ח 41219-09-15 מדינת ישראל נ' סלימאן(עציר) ואח'

79. בזיקה למהות מעשי הנאשם ותוצאותיהם הקשות, הרי שיש לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי למשפחת המנוח. פיצוי, כאמור, אין בו כדי לרפא את כאבם של בני המשפחה ולהביא מזור לסבלם, ואולם יש בו, ולו במעט, כדי לסייע להם, כמו גם לבטא את אחריות הנאשם לנזק שגרם במעשיו. בנסיבות המקרה דנן ראוי, כי סכום הפיצוי בו יחויב הנאשם יהיה בסכום המרבי.
80. נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם, כפי שנפרש בטיעוניו, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, חיובו בתשלום פיצוי למשפחת המנוח והעובדה, כי הוא עתיד לרצות מאסר ממושך מאחורי סורג וברית, אני סבורה כי אין מקום לחייבו בתשלום קנס.
81. בהתאם לסעיף 40(ב) לחוק העונשין הייתי ממליצה לחבריי לגזור על נאשם עונש כולל לכל האירועים, אשר יתן ביטוי לעקרון ההלימה בענישה וייתחס למתחמים השונים שנקבעו בגין האירועים בהם הורשע הנאשם. סיכומם של דברים, אציע לחבריי להשית על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 18 שנות מאסר בפועל, שימנו מיום מעצרו, 30/8/15.
- ב. 24 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור במהלך תקופה זו כל עבירת אלימות או עבירת נשק מסוג פשע.
- ג. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור במהלך תקופה זו כל עבירת נשק או אלימות מסוג עוון, למעט איומים.
- ד. 5 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור במהלך תקופה זו כל עבירה של איומים.
- ה. פיצוי למשפחת המנוח – בסך של 258,000 ₪.
- סכום הפיצויים ישולם ב – 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1/4/20 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אי תשלום אחד השיעורים יעמיד את מלוא הפיצוי לפירעון מיידי.**

א. סלימאן

אסתר הלמן, שופטת, סגנית נשיא

בית המשפט המחוזי בנצרת

27 ינואר 2020

תפ"ח 15-09-41219 מדינת ישראל נ' סלימאן(עציר) ואח'

השופט א. קולה :

מסכים.

אשר קולה, שופט

השופט ד. צרפתי :

מסכים.

דני צרפתי, שופט

סוף דבר, הוחלט, אפוא, לגזור על הנאשם את העונשים, כמפורט לעיל.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן והודע היום א' שבט תש"פ, 27/01/2020 במעמד הנוכחים.

דני צרפתי, שופט

אשר קולה, שופט

אסתר הלמן, שופטת
ס. נשיא

הוקלד על ידי ליאור ממון